

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/152/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123235795
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5123235795.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Union poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31322051, právne zastúpeného: JUDr. Ľudmila Jurčová, advokátka, so sídlom: Hodžovo námestie 2A, 811 06 Bratislava, IČO: 42 171 083, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 39.064,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5C/39/2023-214 zo dňa 18.03.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1.

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 9.369,30 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.369,30 € odo dňa 22. 07. 2023 do zaplatenia, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

1.1

Súd prvej inštancie konštatoval, že po čiastočných späťvzatiach zostal predmetom konania nárok na náhradu poistného plnenia vo výške 23.465,88 € s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 23.465,88 € odo dňa 22. 07. 2023 do zaplatenia. Žalobca konkretizoval jednotlivé uplatnené žalované čiastky nasledovne: K faktúre č. 293196 vystavenej na sumu 1.170,88 € uviedol, že táto suma pozostáva z položky 538,38 € pričom ide o platbu pre spoločnosť BSA, ktorá zastupuje zamestnávateľa obete. Likvidačným zástupcom bola vyplatená konečná pohľadávka za čistú mzdu počas pracovnej neschopnosti, náklady na rehabilitáciu a súdne trovy. Pohľadávka vo výške 808,38 € sa znížila na 583,38 € + 140,- € = 723,38 €. V súvislosti so sumou 447,50 € predložil faktúru spoločnosti GS Medical Services, pričom sa jedná o náklady na právne poradenstvo v súvislosti so vzniknutou škodou. V tomto prípade sa žalobou domáha zaplatenia fakturovanej sumy 1.170,88 €. K faktúre č. 301034 vystavenej na sumu 5.182,70 € uviedol, že táto suma pozostáva zo sumy 4.295,- € za lekársky posudok vyhotovený lekárske odborníkom a zo sumy 887,70 € titulom nákladov na lekárske posudok/lekársku správu vystavenú lekárske poradcom. V prípade sumy 4.295,- € táto bola fakturovaná spoločnosťou Wpex za Neurologicko-psychologické vyšetrenie zo dňa 02. 02. 2023 za ublíženie na zdraví. Suma 4.295,- € bola žalobcom uhradená likvidačnému zástupcovi dňa 07. 06. 2023 (bola súčasťou vyplatených sumy 5.182,70 €). V tomto prípade sa žalobou domáha zaplatenia fakturovanej sumy 4.295,- €. K faktúre č. 286482 vystavenej na sumu 3.000,- € uviedol, že ide o zálohovú platbu na odškodnenie poškodeného. V tomto prípade sa žalobou domáha zaplatenia fakturovanej sumy 3.000,- €. K faktúre č. 292787 vystavenej

na sumu 6.811,54 €, uviedol, že v časti 5.000,- € išlo o platbu zálohy na odškodnenie poškodeného, v časti 736,08 € o platbu za lekársky posudok a v časti 1.075,46 € rovnako o platbu za lekársky posudok. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 5.000,- €. K faktúre č. 298782 vystavenej na sumu 10.630,70 € uviedol, že v časti 10.000,- € išlo o platbu zálohy na odškodnenie osobnej škody poškodenej a v časti 630,70 € o platbu za lekárske správy. Žalobca sa žalobou domáha zaplata sumy 10.000,- €. Žalovaná suma pozostáva z čiastok 1.170,88 € + 4.295,- € + 3.000,- € + 5.000,- € + 10.000,- €, spolu 23.465,88 €.

1.2

Súd prvej inštancie za nesporné ustálil, že žalobca a F. B. ako poisťník uzavreli dňa 27. 05. 2016 poisťnú zmluvu, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie motorového vozidla značky Audi A4, EČV: G.. Medzi stranami bolo tiež nesporné, že dňa 13. 01. 2018 v čase o 20:31 hod. bola motorovým vozidlom, ktorého vlastníkom a držiteľom bol v danom čase poisťník (iná osoba ako žalovaný), vedeným v tom čase žalovaným, spôsobená škodová udalosť, ku ktorej došlo v obci H., Holandské kráľovstvo, a pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. SEAT CORDOBA, EČV: XXXXXX i zdravia účastníkov Dopravnej nehody a poškodenou bola p. F. I. A. J. K.. Nesporné medzi stranami bolo, že žalovaný ako vodič motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu, spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu. Sporné medzi stranami bolo či možno regresný nárok uplatniť len voči poisťníkovi alebo aj voči žalovanému ako vodičovi motorového vozidla.

1.3

Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 2 písm. e), § 4 ods. 1, 2, 3, § 12 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o PZP“) a podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

1.3

Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je regresný nárok z poisťného plnenia v zmysle § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. z dôvodu, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Nakoľko bolo nesporné, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a zavinil vznik dopravnej nehody čo vyplýva i zo Zápisnice o výsluchu podozrivého číslo PL0900-2018013778-10 (č.l. 19, 25) a spôsobil pri dopravnej nehode škodu, má žalobca ako poisťovateľ proti žalovanému nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Mal za to, že základ regresného nároku žalobcu voči žalovanému je daný. Sporná bola výška regresného nároku, nakoľko žalovaný namietal, že z faktúr ani ostatných dôkazov nevyplýva, na podklade čoho a z akého titulu boli faktúry likvidačným zástupcom vystavené, nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho protiprávnym konaním a škodou a zálohové faktúry nepreukazujú nárok žalobcu. Žalobcu preto zatažovalo dôkazné bremeno preukázať, že vyplatil poškodenej poisťné plnenie z dôvodu škody jej spôsobenej pri dopravnej nehode v celkovej výške 23.465,88 €, ktorej náhradu si v tomto konaní uplatňuje. Súd prvej inštancie dospel k záveru, dospel k záveru, že napriek vykonanému dokazovaniu žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by poškodenej vyplatil poisťné plnenie v celkovej výške 23.465,88 € z dôvodu škody jej spôsobenej žalovaným pri dopravnej nehode dňa 13.01.2018.

1.4

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca predložil 5 faktúr, ktoré vystavil žalobcovi likvidačný zástupca v Holandsku, spoločnosť AVUS. Po oboznámení sa s obsahom týchto faktúr konštatoval, že zo žiadnej z predmetných faktúr nevyplýva akákoľvek vecná, časová či osobná súvislosť s dopravnou nehodou zo dňa 13.01.2018. Hoci žalobca v rámci skutkových tvrdení uvádza, že dopravná nehoda sa stala dňa 13.01.2018 v obci H. v Holandsku, čo vyplýva i z viacerých listinných dôkazov (napr. Zápisnica Policajnej jednotky Stredné Holandsko č. SPV20181129120000763, č. l. 15, 21, Zápisnica o zisteniach číslo PL0900-2018013778-5, č. l. 130, 135), v každej z uvedených faktúr je uvedený iný dátum aj iné miesto udalosti. Konkrétne je v každej faktúre uvedený: „Dátum udalosti: 10.12.2017 vo Veenendaal/ N233“. Okrem toho, v žiadnej z predmetných faktúr nie je uvedené aspoň meno poškodenej, alebo aspoň meno žalovaného ako vodiča zodpovedného za škodu, aby bola zrejmá aspoň osobná súvislosť s dopravnou nehodou zo dňa 13.01.2018. Konštatoval, že Faktúra č. 293196 z 12. 11. 2021 na sumu 1.170,88 € (č. l. 88, 89) bola žalobcom uhradená na účet likvidačného zástupcu dňa 01.12.2021 (výpis z účtu na č. l. 80) a žalobca si v konaní uplatňuje celú fakturovanú sumu 1.170,88 €. Vo faktúre je

uvedené, že čiastka 1.170,88 € pozostáva zo sumy 583,38 € - „odškodnenie: vymáhanie“, zo sumy 140,- € - „odškodnenie: materiálne škody“ a zo sumy 447,50 € - „odškodnenie: materiálne škody, jednorazové náklady“. Žiadna bližšia špecifikácia týchto fakturovaných čiastok v nej uvedená nie je. Čiastka 583,38 € - „odškodnenie: vymáhanie“ bola podľa tvrdení žalobcu platba pre spoločnosť BSA, ktorá zastupuje zamestnávateľa obete titulom: čistá mzda počas PN, náklady na rehabilitáciu, súdne trovy. Žalobca k tomu uviedol len, že pohľadávka vo výške 808,38 € sa znížila na 583,38 € + 140 € = 723,38 € a predložil k tomu 2 dôkazy – list adresovaný od likvidačného zástupcu žalobcu AVUS Nederland spoločnosti BSA dňa 12.11.2021 (č. l. 152, 154) a list adresovaný od spoločnosti BSA likvidačnému zástupcovi žalobcu AVUS Nederland zo dňa 19. 07. 2024 (č. l. 151, 153). V Liste zo dňa 12.11.2021 je uvedené, že platba bude vyplatená v súlade s nižšie uvedenými údajmi; mimosúdne poplatky 140,- €, regres 583,38 €, celkom na úhradu 723,38 € a ďalej je uvedené číslo účtu, na ktorý bude táto suma prevedená. Z tohto listu zo dňa 12.11.2021 však nevyplýva žiadna (vecná, časová) súvislosť s dopravnou nehodou zo dňa 13.01.2018, nie je v nej uvedený žiaden údaj, z ktorého by takúto súvislosť bolo možné vyvodiť. Okrem toho, z listu nie je vôbec zrejmé, o aké mimosúdne poplatky vo výške 140,- € má ísť, ani, čo má predstavovať regres vo výške 583,38 €. V liste zo dňa 19.07.2024 je uvedené, že v prílohe je uvedený výpočet dodatočného čistého záverečného mzdového nároku za obdobie od 01.12.2019 do 21.01.2020 vo výške 453,38 €. Výpočet sa vykonáva na základe dohody o mzde, ktorú podpísala Vaša spoločnosť. Zamestnanec sa zotavil k poslednému uvedenému dátumu. Zamestnávateľ si tiež uplatnil nárok na náhradu nákladov na reintegráciu vo výške 130,- € za vlastnú prácu a 80,- € za náklady vzniknuté tretím osobám (podnikový lekár). Celková výška predstavuje 210,- €. Pre stručnosť odkazujem na priložený rozpočet. Keďže ide v zásade o posledný nárok na náhradu mzdy, navrhujem, aby ste sa s ním ihneď dohodli na mimosúdnom vyrovnaní nákladov. Výlučne, ak zaplatíte do 8 týždňov od predloženia aktuálne podanej konečnej pohľadávky správny poplatok v súlade s článkom 6 dohody o mzde predstavujúcu 40,- €. Žiadam Vás, aby ste do 4 týždňov od dátumu tohto listu previedli celkovú sumu 803,38 € na v liste uvedený bankový účet. V úvodnej časti listu je uvedené Vec: Nehoda zo dňa 13.01.2018 a tento údaj je jediný, z ktorého by bolo možné vyvodiť aspoň nejakú súvislosť s dopravnou nehodou zavinenu žalovaným zo dňa 13.01.2018, a to časovú. Je však potrebné zdôrazniť, že tento list je zo dňa 19.07.2024, teda bol vystavený až v priebehu súdneho konania. Spoločnosť BSA v ňom vyzýva spoločnosť AVUS Nederland na úhradu celkovej čiastky 803,38 € do 4 týždňov od dátumu tohto listu, preto je zrejmé, že tieto čiastky nemohli byť fakturované vo faktúre z 12.11.2021 (t. j. pred viac ako 2 rokmi), ktorá bola žalobcom uhradená dňa 01.12.2021. Čiastka 447,50 € - „odškodnenie: materiálne škody, jednorazové náklady“ bola podľa tvrdení žalobcu titulom nákladov na právne poradenstvo v súvislosti so vzniknutou škodou. Žalobca k tomu predložil faktúru spoločnosti GS Medical Services (č. l. 161, 162). Z Faktúry spoločnosti GS Medical Services z 25.10.2021 vyplýva, že bola vystavená pre spoločnosť Victory Advies, pán L. za vykonané úkony: dátum - 12.10.2021, opis - poradenstvo, otázky a dohoda, počet hodín - 2,5, hodinová sadzba – 179, na úhradu 447,50 €. Ani z tejto faktúry nevyplýva akákoľvek súvislosť s prejednávanou vecou, nie je v nej uvedené komu bolo poskytnuté právne poradenstvo, ani z akého dôvodu. Žalobca neobjasnil prečo je adresovaná spoločnosti Victory Advies na meno pán L. a nie na meno likvidačného zástupcu a ako táto spoločnosť a osoba súvisia s prejednávanou vecou. Faktúra nie je ani opatrená pečiatkou spoločnosti, ktorá ju mala vystaviť ani podpisom zodpovednej osoby. Faktúra č. 301034 z 02.05.2023 na sumu 5.182,70 € (č.l. 86, 87) bola žalobcom uhradená na účet likvidačného zástupcu dňa 07.06.2023 (výpis z účtu na č.l. 82) a žalobca si uplatňuje z nej len sumu 4.295 € ako platbu za lekársky posudok vyhotovený lekárskeho odborníkom a tvrdí, že táto suma bola fakturovaná spoločnosťou Wpex za Neurologicko-psychologické vyšetrenie zo dňa 02.02.2023 za ublíženie na zdraví. Vo faktúre je pri čiastke 4.295 € uvedené „náklady: lekárskeho posudok, lek. odborník“. Žalobca k tomu predložil faktúru (č.l. 163, 164) vystavenú od spoločnosti Wpex pre likvidačného zástupcu AVUS, do rúk p. M. za „Neurologicko-psychologické vyšetrenie 02.02.2023, ublíženie na zdraví, značka 201816724-722157756“. Ani z tejto faktúry vôbec nevyplýva akákoľvek súvislosť s prejednávanou vecou, nie je v nej uvedené komu bolo poskytnuté neurologicko-psychologické vyšetrenie, ani z akého dôvodu. Ani táto faktúra nie je opatrená pečiatkou spoločnosti, ktorá ju mala vystaviť ani podpisom zodpovednej osoby. Ďalšie 3 faktúry, vo vzťahu ku ktorým si žalobca uplatňuje regresný nárok, sa týkajú zálohových platieb. Žalobca tvrdil, že v Holandsku je zvykom vyplácať všeobecné, zaokrúhlené sumy ako zálohy. Pri vyrovnaní sa všetky nabehnuté a budúce straty sčítajú a výsledkom je celková suma. Od tejto sumy sa odpočítajú zálohy a potom nasleduje konečná platba. Ide o nasledovné faktúry: Faktúra č. 286482 z 13.05.2020 na sumu 3.000 € (č.l. 90, 91) bola žalobcom uhradená na účet likvidačného zástupcu dňa 09.07.2020 (výpis z účtu na č.l. 79) a žalobca si uplatňuje celú fakturovanú sumu 3.000 € ako zálohu na odškodnenie poškodenej. Vo faktúre je uvedené pri čiastke 3.000 € „odškodnenie: zálohová platba“. Faktúra č.

292787 z 13.10.2021 na sumu 6.811,54 € (č.l. 92, 93) bola žalobcom uhradená na účet likvidačného zástupcu dňa 01.12.2021 (výpis z účtu na č.l. 80) a žalobca si uplatňuje z nej len sumu 5.000 € ako zálohu na odškodnenie poškodenej. Vo faktúre je uvedené pri čiastke 5.000 € „odškodnenie: zálohová platba“. Faktúra č. 298782 z 10.01.2023 na sumu 10.630,70 € (č.l. 94, 95) bola žalobcom uhradená na účet likvidačného zástupcu dňa 25.01.2023 (výpis z účtu na č.l. 81) a žalobca si uplatňuje z nej len sumu 10.000 € ako zálohu na odškodnenie osobnej škody poškodenej. Vo faktúre je uvedené pri čiastke 10.000 € „odškodnenie: osobné škody“ a nie, že ide o zálohovú platbu ako tvrdí žalobca.

1.5

Súd prvej inštancie konštatoval, že zálohová platba má povahu preddavkovej platby na vopred neurčité výdavky a nejde o platbu na úhradu konkrétnej škody. Mal za to, že náhradu zálohových platieb nemožno žalobcovi priznať bez toho, aby žaloba jasne a určito uviedol na odškodnenie akej škody boli zálohové platby použité/započítané a tieto tvrdenia aj preukázal. Žalobca dokonca ani nepreukázal, že by zálohové platby poškodenej skutočne vyplatil. Regresnú náhradu za zálohové platby nie je možné priznať, bez preukázania, že boli zálohy v takejto výške zaplatené poškodenej a na úhradu akej škody, ktorá vznikla poškodenej boli tieto zálohy následne započítané. Pokiaľ žalobca poukazoval na listinu - Prehľad vzniknutých pohľadávok v prípade poškodenej podľa stavu do 04.08.2023 s tým, že škoda vzniknutá do tej doby predstavuje sumu vo výške 73.695 € a vyplatené zálohy preto pokryli postupne jednotlivé vyšpecifikované nároky z predloženého vyčíslenia a to chronologicky ako tieto nároky u poškodeného vznikali, takýto dôkaz sám osebe, bez predloženia ďalších dôkazov nemá žiadnu právnu relevanciu. Predmetný Prehľad vzniknutých pohľadávok nie je opatrený žiadnou pečiatkou, podpisom osoby, ktorá ho vyhotovila. Ide zrejme len o výtlačok z interného systému žalobcu, resp. likvidačného zástupcu. Podstatné je, že z tohto prehľadu (ani zo žiadneho iného dôkazu) nie je zrejme, na úhradu ktorých konkrétnych v ňom uvedených platieb boli použité/započítané jednotlivé zálohové platby vo výške 3.000 €, 5.000 € a 10.000 €, vyúčtované faktúrami č. 286482, č. 292787 a č. 298782. Z tvrdení žalobcu ani z predložených dôkazov nevyplývalo, že by poisťné plnenie, ktorého náhradu si žalobca uplatňuje, bolo vôbec poskytnuté poškodenej, kedy, v akej výške a za akú konkrétnu škodu. Žalobca predloženými výpismi z účtu len preukázal, že vykonal úhrady na účet likvidačného zástupcu. Predpokladom na vznik regresného nároku je však vyplatenie poisťného plnenia poškodenej a nie likvidačnému zástupcovi, ktorého určil žalobca. Likvidačný zástupca (§ 15a zákona č. 381/2001 Z. z.) pôsobí ako splnomocnený zástupca (cudzozemského) poisťovateľa škodcu v mieste pobytu poškodenej osoby. Likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa – žalobcu a na jeho účet, zhromažďuje informácie potrebné na prešetrovanie nárokov poškodeného na náhradu škody a vykonáva činnosti potrebné na ich uspokojenie. Vo vzťahu k poškodenému je oprávnený pri uspokojovaní jeho nárokov zastupovať poisťovateľa – žalobcu v plnom rozsahu. Žalobca v konaní síce predloženými výpismi z účtu preukázal, že vyplatil svojmu likvidačnému zástupcovi, ktorého si sám určil, spoločnosti AVUS, peňažné čiastky, ktorých náhrady sa v tomto konaní domáha, avšak nepreukázal, že by tieto peňažné čiastky boli vyplatené poškodenej. Predpokladom na vznik regresného nároku je vyplatenie poisťného plnenia poškodenému a nie likvidačnému zástupcovi, ktorého určil žalobca. Hoci žalovaný nerozporoval, komu bolo poisťné plnenie vyplácané, rozporoval samotnú výšku regresného nároku a vzniesol námietku premlčania voči časti regresného nároku, preto sa súd musel zaoberať aj tým či žalobca preukázal alebo nepreukázal zaplatenie poisťného plnenia poškodenej, kedy a v akej výške.

1.6

Súd prvej inštancie uviedol, že na pojednávaní postupom podľa § 181 ods. 2 CSP oboznámil, že žaloba sa predbežne javí nedôvodná pre neunesenie bremena tvrdenia i dôkazov a z akých dôvodov a právna zástupkyňa v nadväznosti na oboznámený predbežný právny názor navrhla pojednávanie odročiť za účelom doplnenia dokazovania o listinné dôkazy, ktoré preukážu, že plnenia boli vyplatené likvidačným zástupcom poškodenej a na čo boli zálohové platby započítané. Súd návrhu na odročenie pojednávania nevyhovел a pojednávanie neodročil, pretože tieto prostriedky procesného útoku neboli vznesené včas a súd na tieto v zmysle § 153, ods. 2 CSP neprihliadal. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia a následne musí svoje tvrdenia aj preukázať. Žalobca však ani v rámci tvrdení neuviedol, v akej výške, aká konkrétna škoda, kedy bola poškodenej vyplatená, ani na čo boli zálohové platby započítané. Bolo povinnosťou žalobcu tieto tvrdenia uviesť už v žalobe, alebo aspoň v rámci reakcie na vyjadrenie žalovaného k žalobe (replike). Nakoľko žalobcom produkované tvrdenia v spojení s predloženými dôkazmi boli nejasné, súd žalobcu vyzval dňa 23.12.2024, (aby riadne špecifikoval žalovanú sumu, najmä ozrejmil jednotlivé, položkovito, aké konkrétne odškodnenia vyplatené poškodenej a v akej výške žiada žalobca nahradiť, či sú uplatňované aj zálohy, ktoré boli poškodenej vyplatené, ak áno, z akých

dôvodov a najmä, či a ako boli následne zúčtované atď.), avšak v odpovedi na túto výzvu súdu žalobca len v zásade zopakoval tie isté tvrdenia, ktoré prezentoval už predtým. Preto má súd za to, že žalobca mal v priebehu konania dostatok času na to, aby doplnil skutkové tvrdenia relevantné pre priznanie regresného nároku v žalovanej výške a predložil k tomu prislúchajúce dôkazy. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť regresného nároku v ním uplatnenej výške ani len čiastočne, preto súd žalobu (vo zvyšnej časti) zamietol. O trovách rozhodol tak, že ich nepriznal úspešnému žalovanému, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

2.

Proti výrokom II. a III. rozsudku prvoinštančného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“). Rozsudok súdu prvej inštancie žiadal zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie alebo napadnutý rozsudok zrušíť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1

Žalobca v odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo 2018/2010, ďalej poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 736/2016, sp.zn. I. ÚS 117/07, sp.zn. IV. ÚS 14/07) a ďalšie a v nich vyslovené právne závery. Žalobca mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny, s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia. Namietal, že súd prvej inštancie neuviedol, že žalovaný pred otvorením súdneho pojednávania bol ochotný uzavrieť zmluvu s možnosťou plniť v splátkach po 50,- eur mesačne. Súd prvej inštancie nepripustil doplnenie dokazovania o predloženie dôkazov o tom, že likvidačný zástupca uhradil škodu poškodenej. Podľa žalobcu nebola spornou otázkou vyplatenia škody poškodenému. Žalobca mal za to, že ak konajúci súd po tom ako stranám sporu prezentoval svoje predbežné právne posúdenie pričom prekvapivo označil za sporné skutkové tvrdenie (vyplatenie poistného plnenia poškodenému), keď toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným rozporované a teda malo byť súdom vyhodnotených ako nesporné, súd neumožnil žalobcovi doplnenie dokazovania, ale vo veci rozhodne na prvom a jedinom pojednávaní, z pohľadu žalobcu mu bola postupom súdu odňatá možnosť realizovať jeho procesné práva.

2.2

Žalobca videl naplnenie dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP v tom, že podľa jeho názoru nebola otázka vyplatenia poistného sporná. Žalobca mal za to, že nedošlo zo strany žalovaného k účinnému popretiu skutkových tvrdení žalobcu. Žalovaný si teda v tomto smere nesplnil procesné bremeno popretia skutkových tvrdení žalobcu vyplývajúcu z ust. § 151 CSP. Popierajúca strana totiž musí uviesť svoje vlastné skutkové tvrdenia, pričom pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platí rovnako § 150 CSP. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti (§ 150 CSP) sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia. Tvrdenia teda majú byť relevantné z hľadiska hmotného práva a povinnosť substancovane tvrdiť má charakter procesného bremena, ktoré zaťažuje toho, kto má procesnú povinnosť tvrdiť, ale aj toho, kto má procesnú povinnosť poprieť tvrdenia protistrany. Následkom porušenia žalovaného substancovane tvrdiť je, že súd bez toho, aby vykonal dokazovanie, nezohľadní jeho procesnú obranu. Podľa žalobcu, ak súd prvej inštancie vo faktúrach doručených mu od likvidačného zástupcu nenašiel žiadnu súvislosť s poistnou udalosťou zo dňa 13.1.2018 mal dospieť tiež k tomu, že na každej faktúre sa nachádza referenčné číslo Žalobcu 1456-2018 pričom rovnaké referenčné číslo je uvedené na všetkej dokumentácii žalobcu týkajúcej sa udalosti z 13.1.2018 pričom sa toto nachádza aj v liste – výzve na náhradu plnenia z 6.7.2023, ktorú adresoval žalobca žalovanému a z ktorého je zrejmé, že žalobca vyzýva žalovaného na plnenie v súvislosti s poškodenou pani F. I. A. J. K.. Podľa žalobcu súd prvej inštancie hodnotil faktúry nad rozsah námietok žalobcu. Žalobca vo vzťahu k nevyhoveniu návrhu na doplnenie dokazovania uviedol, že deklaroval, že vzniknutá škoda predstavuje sumu 73.695,- EUR a teda v tomto smere deklaroval, že vyplatené zálohové platby postupne pokryli jednotlivé vyšpecifikované nároky z predloženého vyčíslenia a to chronologicky ako tieto nároky u poškodeného vznikali. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že na jeho výzvu zo dňa 23.12.2024 nereagoval adekvátne.

2.3

Žalobcove námietky podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP tkveli v tom, že žalovaný podľa jeho názoru výplatu poistného plnenia likvidačnému zástupcovi nespochybnil a nepoprel. Z obsahu listín je zrejmé, že vyplatil žalované čiastky likvidačnému zástupcovi, u ktorého si škodu uplatnila poškodená. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému a právnemu záveru, že škodu žalobca nevyplatil poškodenej. Rozsudok súdu prvej inštancie označil za arbitrárny, nepreskúmateľný, nedostatočný, riadne neodôvodnený a tiež ústavne neudržateľný, popierajúce zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

3.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. V celom rozsahu sa stotožnil so všetkými výrokmi rozsudku, ako aj s odôvodnením. Žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal vyplatenie poistného plnenia poškodenej. Vo svojej žalobe žalobca uviedol, že vyplatil peňažné prostriedky na účet určitého likvidačného zástupcu. Žalovanému nebolo zrejmé, prečo žalobca vo svojom odvolaní uvádza, že vyplatenie poistného poškodenej nebolo medzi stranami sporné. Poukázal na to, že od začiatku konania namietal, že z faktúr a ostatných dôkazov predložené žalobcom v konaní nevyplýva nárok žalobcu voči nemu čo do dôvodu a výšky. Súd v odôvodnení rozsudku správne konštatuje, že z predložených faktúr nevyplýva akákoľvek vecná, časová či osobná súvislosť s dopravnou nehodou zo dňa 13.01.2018.

4.

Žalobca v písomnej odvolacej replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na podanom odvolaní a v ňom uvedených skutočnostiach.

5.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6.

Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nezhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ – žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre právne posúdenie veci a po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o povinnom

zmluvnom poistení, preto odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd pritom konštatuje, že iba samotná nespokojnosť sporovej strany (v tomto prípade žalobcu) s právnym názorom vysloveným súdom nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, pretože z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP nie je daný.

7.

Odvolací súd konštatuje, že podstata odvolacích námietok žalobcu bola v tom, že súd prvej inštancie mu znemožnil po poskytnutí predbežného právneho posúdenia doplnenie dôkazov o tom, že poistné plnenie bolo vyplatené poškodenej, pričom tiež mal za to, že vyplatenie bolo počas konania nesporné a sporným ho urobil až súd prvej inštancie.

8.

K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že vada predpokladaná v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vadou skutkovou. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor, a aj z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre právne posúdenie predmetnej sporovej veci a meritórne rozhodnutie súdu. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP, majúci za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno súdu prvej inštancie v tomto smere nič vyčítať. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nie je daný. Konkrétne k odvolacím námietkam žalovaného a na doplnenie a potvrdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

8.1

Odvolací súd v predložených dôkazoch a postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne také konanie, ktoré by bolo možné posúdiť ako rozporné so zákonom. Súd prvej inštancie stručne a jasne vysvetlil, ako na vec nahliadal, ako ju posúdil, pričom skutočnosť, že žalovaný s týmto posúdením nie je spokojný, nezakladá vadu rozhodnutia v podobe jeho nepreskúmateľnosti, alebo arbitrárnosti. Rozhodnutia súdu nemusia byť vedeckými prácami, ale majú poskytnúť jasné a zrozumiteľné odôvodnenie, čo v tomto prípade preukázateľne splnené bolo. Odvolací súd konštatuje, že žalovaným označené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky v odvolaní, neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie sa uvedenými rozhodnutiami dôsledne riadil a ich závery na svoje rozhodnutie riadne aplikoval. Presne a jasne rozsudok odôvodnil, pričom dospel k správny skutkovým a právnym záverom.

9.

Odvolací súd konštatuje, že nesprávna je námietka žalobcu o tom, že nesporným bola otázka zaplatenia poistného plnenia poškodenej. Žalovaný od prvého podania namietal, že nebolo preukázané, že nárok žalobcu nebol preukázaný. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 22.04.2024 výslovne namietal, že základ aj výšku nároku. Tvrdil, že z faktúr ani ostatných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva,

na podklade čoho a z akého titulu boli faktúry likvidačným zástupcom vystavené, nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho protiprávnym konaním a škodou. Namietal, že faktúry neobsahujú prílohy (viď čl. 119). Namietal, že nemohol posúdiť, či žalobca plnil oprávnené nároky. Podľa žalovaného zálohové faktúry nepreukazujú nárok žalobcu. V dôsledku uvedených námietok vyzval súd prvej inštancie výzvou zo dňa 23.12.2024 žalobcu na doplnenie žaloby (skutkových tvrdení) o položkovité vyjadrenie jednotlivých odškodnení poškodenej s tým, aby pripojil aj odkaz na konkrétne dôkazy. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca nereagoval adekvátne na jeho výzvu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie musí konať nestranné, pričom už výzva zo dňa 23.12.2024 bola na hrane rovnosti strán. Ak by súd prvej inštancie vyzval na predloženie konkrétnych dôkazov na preukázanie žalobcových nárokov nekonal by nestranné. V záujme spravodlivosti vykonal postup výzvou zo dňa 23.12.2024, pričom už z tejto výzvy (a vyjadrení žalovaného) bolo zrejmé, že nárok je sporný a súd má pri jeho posudzovaní vážne pochybnosti o jeho dôvodnosti. Skutočnosť, že žalobca si uvedené neuviedol a nepostupoval v súlade s výzvou išlo na jeho zodpovednosť. Správne potom súd prvej inštancie konštatoval spornosť žalobcovho nároku a vykonal aj správne právne posúdenie veci na pojednávaní. Správne potom už nepripustil doplnenie dokazovania, nakoľko žalobca mal túto možnosť realizovať už pred prvým pojednávaním vďaka námietkam žalovaného a výzve súdu zo dňa 23.12.2024. Ak svoje procesné možnosti nevyužil včas, nebol dôvod na odročenie pojednávania, a preto správne súd prvej inštancie nepripustil doplnenie dokazovania a odročenie veci. Je potrebné si uvedomiť, že odročenie veci má byť výnimočné, pričom v tomto prípade neboli splnené podmienky na takýto postup. Postup súdu prvej inštancie, ani jeho právne posúdenie neboli prekvapivými a vychádzali z dovtedajšieho skutkového a právneho stavu. Odvolací súd súčasne konštatuje, že žalobca ani v rámci odvolacieho konania nepredložil doklady, ktoré by preukazovali vznik pohľadávky voči žalovanému, a teda vyplatenie poistného plnenia poškodenej.

9.1 Odvolací súd k námietke žalobcu, že žalovaný bol ochotný nárok splácať po 50,- eur mesačne uvádza, že táto je nedôvodná. Súd prvej inštancie sa postupom podľa § 179 ods. 2 CSP pokúsil o zmier medzi stranami v súlade s bežným procesným postupom. Pokus o zmier medzi stranami však neznamena, že nárok žalobcu je preukázaný. Súd prvej inštancie je vždy povinný skúmať, či je daná existencia nároku, ak protistrana nárok rozporuje tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Je zrejmé, že žalovaný nie je osoba s právnickým vzdelaním, a preto od neho nemožno očakávať námietky na úrovni advokáta. V danom prípade však jednoznačne a presne namietal dôvodnosť základu aj výšky nároku žalobcu. Takéto námietky sú dostatočné na prijatie záveru súdu prvej inštancie o spornosti nároku. Odvolací súd konštatuje, že z predložených faktúr sa ani nedali namietat konkrétne položky, nakoľko pri nich neboli uvedené prílohy, tak ako to namietal žalovaný. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že z predložených faktúr nevyplýva časová a vecná súvislosť s nehodou zo dňa 13.01.2018, za ktorú bol zodpovedný žalovaný, ale s nehodou zo dňa 17.12.2017, s ktorou však žalovaný nemá nič spoločné. Potom správne súd prvej inštancie konštatoval, že z obsahu predložených listín nevyplýva meno škodcu, ani poškodenej a predovšetkým správne uzavrel, že žiadna z predložených platieb nepreukazuje ich uhradenie poškodenej, ale len likvidačnému zástupcovi žalobcu. Uvedené potom nepreukazuje skutočné uskutočnenie poistného plnenia tak, ako to uzavrel správne súd prvej inštancie. Nedôvodne potom žalobca namietal nespornosť poistného plnenia, nakoľko žalovaný od počiatku namietal, že z predložených dôkazov nemožno vyvodit' zaplatenie poistného plnenia poškodenej z nehody zo dňa 13.01.2018. Nedostatky predložených dôkazov (faktúr, listín) boli takého rozsahu (plnenie z udalosti zo dňa 17.12.2017), že súd prvej inštancie musel zistiť nepreukázanie nároku. Žiadať od žalovaného, aby mal popierajúce skutkové tvrdenia ako advokát je neprimerané. Odvolací súd má za to, že žalovaný jasne stručne a výstižne namietal, to čo namietat' mohol. Namietat' konkrétne položky bez vecného súvisu s vecou a príloh od žalovaného nebolo možné žiadať. Ak žalobca namietal, že faktúry obsahovali referenčné číslo žalobcu a z tohto mal vyvodit' dôvodnosť nároku žalobcu, tak táto námietka je nedôvodná. Referenčné číslo žalobcu na dokladoch nepreukazuje, že splnil poistné plnenie poškodenej. Je dôležité si uvedomiť, že súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázané, že by vznikla žalobcovi pohľadávka splnením poistného plnenia poškodenej. V konaní bolo osvedčené len plnenie likvidačnému zástupcovi, pričom však ani doklady osvedčujúce plnenie likvidačnému zástupcovi nijako nepreukazujú, že súvisia s dopravnou nehodou, ktorú spôsobil žalovaný dňa 13.01.2018. Nárok je potrebné preukázať a nie dôvodit' z referenčného čísla v rámci komunikácie žalobcu s likvidačným zástupcom. Súdny nemôžu priznať žalovaný nárok ani na základe deklarácie existencie pohľadávky vo výške 73695,- eur, tak ako to žiadal žalobca. Každý nárok je nevyhnutné riadne zdokladovať a preukázať. Z takto zisteného skutkového stavu nemohol súd prvej inštancie prijať záver o dôvodnosti nároku žalobcu. Správne potom súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca sa domáha svojho nároku prevažne so zálohových faktúr, pričom nepredložil riadne vyúčtovania ani doklady preukazujúce, že uhradil poistné

plnenie poškodenej. Záverom odvolací súd konštatuje, že v rámci tak konania pred súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom nepredložil žalobca žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval dôvodnosť jeho nároku voči žalovanému. Odvolací súd poznamenáva, že pre účely posúdenia dôvodnosti nároku by bolo potrebné predložiť tak potvrdenia o finančnom plnení poškodenej, prípadne vecný súvis s vecou, ak išlo o plnenie tretím osobám (riadne prílohy preukazujúce príčinnú súvislosť medzi poskytnutým plnením a nehodou zo dňa 13.01.2018).

10.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny (§ 387 ods. 1 a 2 CSP) potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán konania a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným a ktorý ani nebol spochybnený žiadnymi odvolacími námietkami.

11.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že ich náhrada by prináležala žalovanému, ako úspešnej strane v odvolacom konaní. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli (trovy právneho zastúpenia, súdne poplatky), rozhodol odvolací súd tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal.

12.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§419 CSP) .

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).